

— Zdaniem Komisji treść tych wymogów jest jasna i niezależnie od tego, czy są one surowe, DEI powinna była ich przestrzegać, aby zapewnić równe traktowanie nie tylko tym podmiotom, które złożyły ofertę, ale również zainteresowanym podmiotom, które mogłyby wziąć udział w przetargu, zwłaszcza gdyby wiedziały, że instytucja zamawiająca zastosuje inne wymogi, niż sama ustaliła w ogłoszeniu o zamówieniu.

— Ponadto zdaniem Komisji konieczność niezwłocznego udzielenia omawianego zamówienia, na którą powołują się władze greckie, nie uzasadnia faktu nieprzestrzegania w toku postępowania przetargowego warunków, które same określiły.

— Komisja uważa, że Republika grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/38/EWG, a także zasady przejrzystości i równego traktowania uczestników przetargu.

(¹) Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 84

czonej usługi czy również od warunku, że usługi zarządzania są świadczone przez osobę, która pozostaje w stosunku prawnym z udziałowcami tego funduszu?

- 2) Czy uzgodniona z organizacją usługa, która pod względem działalności polega na zarządzaniu funduszem powierniczym, może być uważana za zarządzanie w rozumieniu zwolnienia określonego w pytaniu pierwszym, jeżeli podmiot świadczący tę usługę wykonuje ją jako kierownik tej organizacji?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hof van Cassatie van België z dnia 8 listopada 2005 w sprawie Reyniers & Sogama bvba przeciwko 1) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, 2) Państwu belgijskiemu

(Sprawa C-407/05)

(2006/C 22/15)

(Język postępowania: niderlandzki)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Staatssecretaris van Financiën przeciwko P. Jurriëns Beheer B.V.

(Sprawa C-406/05)

(2006/C 22/14)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 21 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Staatssecretaris van Financiën przeciwko P. Jurriëns Beheer B.V.

Hoge Raad der Nederlanden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy zastosowanie art. 13 część B ab initio, lit. d) ab initio oraz pkt 6) szóstej dyrektywy VAT do zarządzania funduszem powierniczym zależy wyłącznie od rodzaju świad-

W dniu 21 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hof van Cassatie van België z dnia 8 listopada 2005 w sprawie Reyniers & Sogama bvba przeciwko 1) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, 2) Państwu belgijskiemu.

Hof van Cassatie van België zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

„Czy art. 11a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062/87 (¹) z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury, dodany art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1429/90 (²) z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (EWG) nr 1062/87, art. 34 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2726/90 (³) z dnia 17 września 1990 r. w sprawie tranzytu wspólnotowego oraz art. 49 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1214/92 (⁴) z dnia 21 kwietnia 1992 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury należy interpretować w następujący sposób:

- że pomimo braku, w skierowanym do zgłaszającego powiadomieniu, wskazania trzymiesięcznego terminu, w jakim dowód prawidłowej realizacji procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły, muszą zostać przekazane do urzędu wyjścia zgodnie z wymogami organów celnych, sąd może uznać, w świetle okoliczności faktycznych, które mogą uzasadnić taką decyzję, iż powiadomienie niezawierające wskazania trzymiesięcznego terminu spełniło jednak cel, w którym wydany został omawiany przepis;
- czy też że skierowane do zgłaszającego powiadomienie musi koniecznie zawierać wskazanie trzymiesięcznego terminu, w jakim dowód prawidłowej realizacji procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły, muszą zostać przekazane do urzędu wyjścia zgodnie z wymogami organów celnych i że w związku z tym właściwy organ może przystąpić do pokrycia długu celnego dopiero po wyraźnym wskazaniu zgłaszającemu, iż dysponuje on trzymiesięcznym terminem na przedstawienie żadanego dowodu i po tym, jak dowód ten nie zostanie dostarczony?”

(¹) Dz.U. L 107, str. 1

(²) Dz.U. L 137, str. 21

(³) Dz.U. L 262, str. 1

(⁴) Dz.U. L 132, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-413/05)

(2006/C 22/16)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 22 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez K. Simonssona i C. Loggiego, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zasto-

sowania się do dyrektywy 2002/84/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. zmieniającej dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu morza przez statki, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 13 tej dyrektywy.

- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 23 listopada 2003 r.

(¹) Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 53.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgerichtshof z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie Tele2 UTA Telecommunication GmbH przeciwko Telekom-Control-Kommission

(Sprawa C-426/05)

(2006/C 22/17)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 1 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie Tele2 UTA Telecommunication GmbH przeciwko Telekom-Control-Kommission.

Verwaltungsgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 4 i 16 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (¹) należy interpretować w ten sposób, że przez strony „których dotyczy postępowanie” lub „zaangażowane w postępowanie” należy rozumieć również przedsiębiorstwa konkurencyjne obecne na odnośnym rynku, w stosunku do których nie nałożono, nie utrzymano lub nie zmieniono specyficznych wymogów w ramach procedury analizy rynku?